Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/3570

6.7.2026

OLAF:S ÖVERVAKNINGSKOMMITÉ:S VERKSAMHETSRAPPORT 2025

(C/2026/3570)

Kommittéledamöter

Marita Salgrāve
Ordförande för övervakningskommittén (sedan den 17 oktober 2025)
Ledamot av kommittén sedan den 23 september 2022

Högsta chef, INTOSAI IDI, professionella och relevanta högre revisionsorgan
F.d. rådsmedlem och revisionsdirektör, Högsta revisionsinstitutionen, Lettland

Dušan Sterle
Ledamot av kommittén sedan den 28 mars 2022

Ministerrådgivare vid Republiken Sloveniens ständiga representation vid Europeiska unionen, Republiken Sloveniens utrikes- och Europaministerium
Tidigare direktör för Sloveniens budgettillsynskontor

Angelo Maria Quaglini
Ledamot av kommittén sedan den 23 september 2022

Domare vid revisionsrätten, Italien

Maria Stylianidi
Ledamot av kommittén sedan den 6 maj 2025

Advokat och assisterande professor vid Frederickuniversitetet, Cypern

Andrei-Atila-Luca Chendi
Ledamot av kommittén sedan den 1 oktober 2025

F.d. direktör för kontrolldirektoratet (avdelningen för bedrägeribekämpning), Rumänien

Teresa Anjinho
Ledamot av kommittén från den 23 september 2022 till den 7 februari 2025

Europeiska ombudsmannen, Strasbourg, Frankrike

Förord

Under 2025 fortsatte övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) att utföra sitt arbete i enlighet med prioriteringarna i Olaf-förordningen (förordning (EU, Euratom) nr 883/2013) och sina fastställda arbetsmetoder. I synnerhet under det andra halvåret präglades kommitténs verksamhet också av Europeiska kommissionens vitbok för översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen. Den blev startskottet för en mer omfattande reflektion kring framtiden för EU:s bedrägeribekämpningsstruktur.

Som en av aktörerna inom denna struktur följde kommittén aktivt hur denna diskussion utvecklades, och bidrog till den. Kommittén anser att detta initiativ är särskilt viktigt, eftersom bedrägeri och korruption undergräver allmänhetens förtroende, motverkar sund konkurrens och försvagar EU:s ekonomiska fundament. Om EU skärper den rättsliga ramen och får bedrägeribekämpningssystemet att arbeta mer modernt, kan man ligga ett steg före de allt mer sofistikerade bedrägerierna och samtidigt stödja ett slagkraftigt Olaf och dess övervakningskommitté.

— Ett av kommitténs främsta bidrag till översynen av EU:s bedrägeribekämpningsstruktur, och ett centralt fokus i dess arbete 2025, var en omfattande och oberoende bedömning av Olaf-förordningens tillämpning och följder. Kommitténs yttrande i denna fråga är, som allt dess arbete, stadigt underbyggt. Genom att granska Olafs ärendehandlingar och utredningsmetoder försökte kommittén bilda sig en uppfattning om hur systemet fungerar i verkligheten. När det framkom svårigheter på systemnivå tittade kommittén bredare på problemen än i de enskilda fallen för att kartlägga de bakomliggande orsakerna. Med denna strategi kan kommittén i sina rekommendationer ta upp grundorsakerna och ge meningsfull vägledning till hur man stärker EU:s ram för bedrägeribekämpning.

— Kommittén föreslog förbättringar av den rättsliga ramen och de operativa förfarandena ur tre huvudperspektiv: i) hur gränserna för Olafs utredningar går, däribland dess mandat och oberoende, ii) hur utredningarna utförs, däribland deras längd, rättssäkerhetsgarantier och samarbete med andra aktörer inom bedrägeribekämpningsstrukturen, och iii) hur väl Olafs rekommendationer fungerar och vad de har för mervärde.

— Under 2025 fokuserade kommittén även på en annan avgörande aspekt av samarbetsramen, nämligen Olafs skyldighet att rapportera misstänkta brottsliga handlingar till Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo). I analysen undersöktes hur Olaf samlar in och bedömer relevant information innan man beslutar om att rapportera ett ärende. Det undersöktes även om de besluten tas självständigt, utan onödigt dröjsmål och helt enligt den gällande rättsliga ramen. Kommitténs analys håller för närvarande på att slutföras och kommer att läggas fram i ett särskilt yttrande, som kommittén avser att anta första halvåret 2026.

— Dessutom undersökte kommittén 2025, i linje med sin årliga rutin och Olaf-förordningen, Olafs preliminära budgetförslag för 2026 och antog ett motsvarande yttrande. Kommittén ansåg att Olafs preliminära budgetförslag 2026 utgjorde en sund grund för att byrån ska kunna fullgöra sitt mandat och sina uppgifter enligt Olaf-förordningen. Samtidigt underströk kommittén att Olafs personalresurser inte bör skäras ned ytterligare om det inte först gjorts en noggrann och omsorgsfull bedömning av hur det kan påverka Olafs resultat och dess förmåga att utföra sina centrala uppgifter. Kommittén betonade även att det är viktigt att utarbeta och sätta in verktyg med artificiell intelligens för att kunna upptäcka och förebygga fler bedrägerier. Man konstaterade att det för det arbetet behövs ytterligare investeringar i it-infrastruktur och specialkunskaper.

— Längden på utredningarna är alltjämt en viktig indikator på hur väl Olafs åtgärder fungerar. Kommittén fortsatte 2025 att noga övervaka utredningarnas tidslinjer, och fokuserade då särskilt på ärenden som tog mer än 36 månader. Kommittén undersökte om avbrott i utredningsarbetet var motiverade, om långvariga utredningar prioriterades tillräckligt så att de kunde komma närmare att bli slutförda, samt om den övergripande längden på varje ärende fortfarande var proportionerlig mot hur komplicerat det var. Fler detaljer om kommitténs resultat tillhandahålls i denna rapport.

— En annan viktig aspekt av kommitténs arbete 2025 var en grundlig bedömning av hur väl de rekommendationer genomförts som utfärdats till Olaf genom kommitténs yttranden mellan 2021 och 2024. Kommittén konstaterade att 58 % av dess rekommendationer hade genomförts helt, att 17 % genomförts delvis och att 15 % inte längre var tillämpliga på grund av ändrade omständigheter. I resterande 10 % av fallen ansåg kommittén att det alltjämt krävdes ytterligare åtgärder från Olaf.

— De olösta frågorna handlar främst om att stärka Olafs kapacitet att hantera utredningarnas längd på ett effektivt sätt, klargöra utredningarnas omfattning och vidareutveckla samarbetet mellan Olaf och Eppo. Samtidigt konstaterar kommittén att viktiga framsteg förväntas i samband med den pågående översynen av EU:s bedrägeribekämpningsstruktur. Fler detaljer om kommitténs resultat tillhandahålls i denna rapport.

Under en del av 2025 arbetade kommittén med reducerad styrka efter att Teresa Anjinho hade avgått i februari 2025 och Thierry Cretin i juli 2024. Trots denna tillfälliga minskning av antalet ledamöter fortsatte kommittén att fullgöra sina ansvarsuppgifter. Den fullständiga konstellationen med fem ledamöter återställdes när Maria Stylianidi utnämndes i maj 2025 och Andrei-Atila-Luca Chendi i oktober 2025.

Avslutningsvis vill jag på kommittéledamöternas vägnar tacka Olafs generaldirektör för hans öppna och konstruktiva inställning vid kommitténs utbyten med Olaf. Kommittén vill också uttrycka sin uppskattning för den tillförordnade generaldirektören för hennes samarbete efter att den tidigare generaldirektören slutade. Till sist vill jag lyfta fram sekretariatet och det värdefulla stöd det har gett, under ledning av sin tillförordnade chef, med en professionalism och hängivenhet som bidragit i hög grad till kommitténs arbete. Kommittén uppskattar tillika det konstruktiva samarbetet med dess institutionella partner runtom i EU:s bedrägeribekämpningsstruktur. Ett effektivt skydd för EU:s ekonomiska intressen hänger ju i slutändan på hela systemets kollektiva styrka.

Marita Salgrāve
Ordförande för övervakningskommittén

Innehållsförteckning

		Sida
Förord		2
Innehåll		5
1.	Om kommittén	5
2.	Övervakning	6
2.1	Yttrande 1/2025 om Olafs interna utredningar av trakasserier inom EU:s institutioner, organ och byråer	6
8.	Yttrande nr 2/2025 om Olafs preliminära budgetförslag för 2026	7
2.3	Utkast till yttrande som åtföljer kommissionens utvärderingsrapport om Olaf-förordningen	8
2.4	Övervakning av Olafs skyldighet att rapportera brottsliga handlingar till Eppo	9
2.5	Övervakning av längden på Olafs utredningar	10
2.5.1	Rapporter om utredningar som pågått i mer än tolv månader som kommittén mottog 2025	11
2.5.2	Olaf-utredningar som pågick i mer än 36 månader under 2025	13
2.6	Övervakning av Olafs genomförande av övervakningskommitténs rekommendationer	17
2.7	Övervakning av enskilda klagomål som lämnats in till Olaf	19
3.	Samarbete	19
3.1	Samarbete med Olaf	19
3.2	Förbindelser med intressenter	20
4.	Förvaltning och resurser	21
4.1	Övervakningskommitténs arbetsmetoder	21
4.2	Sekretariatet	21
4.3	Budgetfrågor	22

1. **Om kommittén**

1. Övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (*kommittén*) är ett oberoende organ som inrättades genom förordning (EU, Euratom) 883/2013 ([1]) (*Olaf-förordningen*) för att stärka och garantera Olafs oberoende genom att regelbundet övervaka hur Olafs utredningar genomförs.

2. Kommittén består av fem oberoende, externa experter (*ledamöterna*), som utses i samförstånd mellan Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen för en period av fem år ([2]). Ledamöterna utför sina uppgifter på ett helt oberoende sätt och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller från någon institution, något organ eller någon byrå inom EU. Kommittéledamöterna utför sitt uppdrag på en icke-permanent basis och bistås i sitt arbete av ett sekretariat som kommissionen tillhandahåller. Sekretariatet arbetar permanent under kommitténs direkta överinseende, oberoende av kommissionen, Olaf eller andra organ. Sekretariatet spelar en viktig roll för att underlätta och bidra till kommitténs övervakningsuppdrag.

3. Med tanke på karaktären hos Olafs utredningar är det inte möjligt att väcka talan vid EU:s domstolar mot ett beslut av Olafs generaldirektör om att inleda eller avsluta en utredning ([3]). Det innebär att kommittén, tillsammans med den tillsynsansvarige för rättssäkerhetsgarantier (som handlägger klagomål mot Olaf för bristande efterlevnad av rättssäkerhetsgarantier) och de regler som gäller för utredningar ([4]), spelar en avgörande roll som ett oberoende organ vars uppgift är att övervaka och granska hur Olaf genomför sina utredningar. Kommittén har därmed en privilegierad ställning eftersom den ger EU-institutionerna en inblick i Olafs funktion, och tillhandahåller en försäkran om att Olaf agerar lagenligt och i enlighet med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier.

4. Enligt Olaf-förordningen har kommittén tre uppgifter, nämligen att i) regelbundet övervaka Olafs utredningsarbete, ii) bistå Olafs generaldirektör i dennes fullgörande av sina skyldigheter, och iii) rapportera till EU-institutionerna.

5. I synnerhet försöker kommittén, genom att regelbundet övervaka Olafs utredningar, se till att

   i) det inte finns någon extern inblandning i Olafs utredningsarbete,

   ii) generaldirektörens samtliga relevanta beslut antas i enlighet med principerna om lagenlighet och opartiskhet och att de är förenliga med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ([5]) samt rättssäkerhetsgarantierna som finns med i Olaf-förordningen.

6. I kommitténs arbete ingår att rikta **yttranden** till Olafs generaldirektör och, i förekommande fall, **rekommendationer** om Olafs utredningsarbete, längden på dess utredningar samt de resurser som Olaf behöver för att genomföra dessa utredningar. Kommittén formulerar även **anmärkningar** ([6]) om Olafs utkast till riktlinjer om utredningsförfaranden ([7]). Kommittén ingriper aldrig i Olafs pågående utredningar när den utfärdar yttranden och rekommendationer.

([1]) Artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1), i dess lydelse enligt förordning (EU, EURATOM) 2016/2030 och förordning (EU, EURATOM) 2020/2223. Konsoliderad version finns på https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:02013R0883-20210117.

([2]) För att ta tillvara kommitténs erfarenheter ska ledamöterna bytas ut på en alternerande grund, i enlighet med Olaf-förordningen.

([3]) Tribunalens dom av den 12 november 2018, Stichting Against Child Trafficking/kommissionen, T-658/17, ECLI:EU:T:2018:799.

([4]) Se artikel 9a.8 i Olaf-förordningen.

([5]) Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, EUT C 326, 26.10.2012, s. 391, finns på https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_sv.pdf.

([6]) Se artikel 17.8 i Olaf-förordningen.

([7]) Olafs riktlinjer till personalen om utredningsförfaranden, i kraft från och med den 1 januari 2026, finns på https://anti-fraud.ec.europa.eu/document/download/e1994c22-7d58-4e61-8d34-0937a0be8f98_en?filename=gips-2026_en.pdf.

2. **Övervakning**

7. Under rapporteringsåret lämnade kommittén två yttranden till Olafs generaldirektör, i enlighet med artikel 15 i Olaf-förordningen, nämligen yttrande 1/2025 ([8]), offentliggjort den 6 februari 2025, och yttrande 2/2025 ([9]), offentliggjort den 2 juni 2025 ([10]). I dessa fastställs ett antal rekommendationer. Kommittén fortsatte att övervaka längden på Olafs utredningar och tillämpningen av rättssäkerhetsgarantier. Under rapporteringsperioden genomförde kommittén även en omfattande bedömning av i hur hög grad Olaf genomfört sina redan utfärdade rekommendationer.

8. Utöver de ovan nämnda övervakningsåtgärder och yttranden som offentliggjordes 2025 godkände kommittén under rapporteringsåret ett utkast till yttrande, som offentliggjordes den 21 januari 2026 (yttrande 1/2026) ([11]). Kommittén arbetade även med ytterligare ett yttrande som planeras att antas och offentliggöras under det första halvåret 2026.

2.1 ***Yttrande 1/2025 om Olafs interna utredningar av trakasserier inom EU:s institutioner, organ och byråer***

9. År 2022 informerade Olafs generaldirektör övervakningskommittén om vissa svårigheter som Olaf stötte på i ett antal ärenden rörande interna utredningar av trakasserier och som skulle kunna äventyra generaldirektörens oberoende.

10. Efter att ha mottagit informationen beslutade kommittén att utfärda ett yttrande som klargjorde Olafs roll och befogenheter i fråga om att utreda olämpligt beteende och trakasserier inom institutionerna, organen och byråerna. Här undersökte kommittén vad sådana utredningar tillförde kampen mot trakasserier och annat oönskat beteende som utövas av EU-tjänstemän och ledamöter i institutionerna, organen och byråerna. Analysen gällde ett stickprov på 29 ärenden från Olaf (9 avslutade utredningar och 20 avskrivna ärenden) utförda 2018–2023.

11. I december 2024 godkände kommittén sitt utkast till yttrande, som formellt antogs och offentliggjordes i januari 2025. I årsrapporten 2024 gjorde kommittén en ingående analys av huvudinnehållet i yttrandet. De viktigaste punkterna sammanfattas vidare nedan.

12. Kommittén observerade att det efter domen i Dalli-målet ([12]) har fastställts att Olaf har behörighet att utföra interna utredningar i allvarliga fall som rör tjänsteutövningen för personal och ledamöter i institutionerna, organen och byråerna, oavsett ekonomiska konsekvenser, på grundval av artikel 1.4 i Olaf-förordningen.

13. Genomgången av ärendena visade att Olaf normalt inte går vidare med omständigheter som rör tjänstemän eller mellanchefer, om institutionerna, organen och byråerna kan utföra en ändamålsenlig utredning själva. Olaf brukar då i stället välja att vidarebefordra ärendet till dem i enlighet med artikel 5.6. Emellertid utreder Olaf anklagelser mot högre uppsatt personal eller ledamöter i institutioner, organ och byråer, för att säkerställa oberoende. Kommittén konstaterade att Olafs hantering av klagomål om trakasserier överensstämmer med dess mandat, då Olaf står för extra opartiskhet i fall som gäller högre tjänstemän. Interna utredningar inom institutionerna, organen och byråerna kan brista i objektivitet eller resurser och kan utgöra anseenderisker.

([8]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2025, *OLAF's internal investigations of harassment within the EU institutions, bodies, offices and agencies (IBOAs)* (inte översatt till svenska).

([9]) Övervakningskommitténs yttrande 2/2025, *OLAF's preliminary draft budget for 2026* (inte översatt till svenska).

([10]) Alla antagna yttranden och årsrapporter som omnämns i föreliggande dokument finns på övervakningskommitténs webbplats: Yttranden och rapporter från Olafs övervakningskommitté, Europeiska unionen.

([11]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026 *accompanying the Commission Evaluation Report on the application and impact of the OLAF Regulation* (inte översatt till svenska).

([12]) Dom av den 6 juni 2019, Dalli/kommissionen, T-399/17, ECLI:EU:T:2019:384, som bekräftades genom domen av den 25 februari 2021, Dalli/kommissionen, C-615/19P, ECLI:EU:C:2021:133. I denna banbrytande dom undersökte domstolen uttryckligen frågan om vad Olaf har för befogenhet att göra interna utredningar som inte påverkar EU:s ekonomiska intressen. I punkt 62 i domen drar domstolen slutsatsen att ”avsaknad av påverkan på unionens ekonomiska intressen inte påverkar Olafs befogenhet att inleda en utredning”.

14. De flesta institutioner, organ och byråer samarbetade med Olaf, men i två ärenden förekom det motstånd som fördröjde utredningarna. Kommittén betonade att institutioner, organ och byråer måste samarbeta fullt ut så snart Olaf inleder en utredning, och undvika parallella utredningar. Att inte följa detta går emot den tillämpliga rättsliga ramen och undergräver Olafs oberoende.

2.2 *Yttrande nr 2/2025 om Olafs preliminära budgetförslag för 2026*

15. Varje år antar kommittén ett yttrande om Olafs preliminära budgetförslag för att försäkra EU-institutionerna om att budgetförslaget bevarar Olafs oberoende i utredningsarbetet. Närmare bestämt undersöker kommittén i sitt yttrande om Olaf har tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att trappa upp kampen mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet och utföra de uppgifter som byrån tilldelats på ett effektivt sätt.

16. Den 2 juni 2025 utfärdade kommittén yttrande nr 2/2025 om Olafs preliminära budgetförslag för 2026. I detta yttrande konstaterades det att Olafs preliminära budget hade ökat med 3,8 % jämfört med budgeten för 2025. De föreslagna ökningarna av vissa budgetposter var vederbörligen motiverade och överensstämde med kommissionens riktlinjer för utarbetandet av Olafs budgetförslag för 2026.

17. Personalkostnaderna var den främsta kostnadsfaktorn och stod för mer än 72 % av den totala budgeten. Kommittén noterade att Olafs tjänsteförteckning för 2026 hade minskats med 6 tjänster jämfört med föregående år, så att det nu fanns 310 tjänster. Denna minskning var ett resultat av den linjära bidragsmodell som gäller för alla kommissionsavdelningar för att möjliggöra framtida omfördelningar av tjänster i tjänsteförteckningen till prioriterade områden. Mot bakgrund av denna senaste minskning av tjänsteförteckningen, och att Olaf har varit tvunget att frigöra 47 tjänster sedan 2018, betonade kommittén att Olafs personalresurser i fortsättningen inte bör minskas ännu mer om inte detta först bedömts noga.

18. Kommittén tog upp Olafs budgetpost för ”kostnader för tjänsteresor och representation” och noterade då att denna skulle ligga kvar på samma nivå som 2025, så att Olafs viktiga förmåga att inom ramen för sina utredningar utföra inspektioner på plats i och utanför EU kan upprätthållas i hög grad.

19. Olafs budget för ”informations- och kommunikationsteknik” hade höjts med 100 000 euro, vilket gav en ökning på 1,76 % mot 2025 års nivå. Kommittén konstaterade att höjningen främst skulle täcka kostnader kopplade till omorganisationsprocesser.

20. Kommittén påpekade att en viktig egenskap hos Olafs budget var dess sammanlänkade struktur, som gjorde det möjligt för Olaf att göra ”interna” budgetöverföringar mellan de olika budgetposterna utan att begära tillstånd från EU:s budgetmyndighet. Tack vare denna möjlighet har Olaf kunnat svara på oförutsedda händelser och utmaningar och förvalta sin budget med större flexibilitet än något annat av kommissionens generaldirektorat. Kommittén har alltid varit positiv till Olafs självständighet i budgetförvaltningen, som en ytterligare (budget)garanti för byråns oberoende.

21. Kommittén betonade dock vikten av att Olaf alltid förvaltar sin budget på ett sätt som så långt det är möjligt respekterar de allmänna budgetprinciper som fastställs i artiklarna 6–38 i förordningen om finansiella regler och som är tillämpliga på EU:s allmänna budget ([13]), inbegripet principerna om öppenhet och specificering.

22. Kommittén drog slutsatsen att Olafs preliminära budgetförslag för 2026 var i linje med vad kommissionen föreslagit inför att den ska fastställa sitt budgetförslag för 2026. Men kommittén underströk också att Olaf måste få behålla tillräcklig personalbemanning för att kunna fullgöra sitt mandat och att personalresurserna måste anpassas efter Olafs operativa behov. Slutligen uppmärksammade kommittén att utvecklingen och utbyggnaden av verktyg för artificiell intelligens, som är nödvändiga för att upptäcka och förebygga bedrägerier, skulle kräva ytterligare investeringar i it-infrastruktur och it-expertis.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

2.3 ***Utkast till yttrande som åtföljer kommissionens utvärderingsrapport om Olaf-förordningen***

23. Enligt artikel 19.1 i Olaf-förordningen ska kommissionen göra en fullständig utvärdering av ”tillämpningen och följderna” av Olaf-förordningen, ”särskilt vad gäller ändamålsenligheten och effektiviteten i samarbetet mellan Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten”. Det krävs vidare i artikel 19.1 att kommittén lämnar ett separat, oberoende yttrande som ska åtfölja kommissionens utvärderingsrapport.

24. I april 2024 informerade Olafs generaldirektör kommittén om att Olaf, i egenskap av den avdelning inom kommissionen som ansvarar för att utarbeta de politiska strategierna mot bedrägerier, hade inlett processen med att utvärdera Olaf-förordningen. Här ombads kommittén att lämna sitt yttrande.

25. Kommittén godkände sitt utkast till yttrande i december 2025 och antog det formellt i januari 2026 ([14]).

26. I sitt yttrande gjorde kommittén en omfattande och oberoende bedömning av Olaf-förordningens tillämpning och följder, utifrån sin egen unika övervakningserfarenhet. Kommittén använde sig dels av formella yttranden, evidensbaserade resultat och rekommendationer som den själv formulerat, men den framförde även åsikter och förslag som ännu inte lagts fram formellt för Olaf, utifrån direkta belägg eller sekundär information från Olaf.

27. Först och främst analyserade och bedömde kommittén de viktigaste ändringarna som gjorts av Olaf-förordningen genom i) förordning 2016/2030, där övervakningskommitténs oberoende och funktionssätt stärktes genom att dess sekretariat anförtroddes åt kommissionen ([15]), och ii) förordning 2020/2223 ([16]), som anpassade Olafs verksamhet till Eppos och införde viktiga förfarandemässiga och operativa förbättringar. Därefter gick kommittén igenom Olaf-förordningen i dess helhet och gjorde observationer inte bara de bestämmelser som införts genom ändringarna 2016 och 2020, utan också om de aspekter i förordningen som inte berördes av de ändringarna. Slutligen lade kommittén, varje gång den identifierade svagheter och brister i den nuvarande ändrade Olaf-förordningen, fram konkreta förslag för att stärka och klarlägga de aktuella bestämmelserna.

28. Analysen föranledde kommittén att lägga förslag om flera av bestämmelserna, med tanken att eventuellt ändra dem efter utvärderingsarbetet. Dessa förslag indelades i fyra temaområden. För det första beaktades gränserna för Olafs utredningar, och man tog upp problem som vanligen uppkommer i utredningarnas inledningsfas ([17]). För det andra behandlades vissa viktiga aspekter som kännetecknar genomförandet av Olafs utredningar, från rättssäkerhetsgarantier till samarbetet mellan Olaf och Eppo ([18]). För det tredje framlades observationer och förslag beträffande värdet av Olafs rapport och uppföljningen av den ([19]). För det fjärde kom man med synpunkter och förslag beträffande övervakningskommitténs funktionssätt ([20]).

29. Beträffande frågan om **gränserna för Olafs utredningar** upprepade kommittén att det är lägligt att klargöra vad Olafs mandat omfattar, utifrån det banbrytande domen i Dalli-målet. Enligt kommittén har Olaf, enligt den nuvarande rättsliga ramen så som den tolkas i relevant rättspraxis, befogenhet att utreda inte bara frågor som rör skyddet av EU:s ekonomiska intressen, utan även frågor som går utöver EU:s ekonomiska intressen ([21]). Dessutom

([14]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026 *accompanying the Commission Evaluation Report on the application and impact of the OLAF Regulation*.

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/2030 av den 26 oktober 2016 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (EUT L 317, 23.11.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2030/oj).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (EUT L 437, 28.12.2020, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2223/oj).

([17]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026, kapitel 3.1.

([18]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026, kapitel 3.2.

([19]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026, kapitel 3.3.

([20]) Övervakningskommitténs yttrande 1/2026, kapitel 3.4.

([21]) Kommittén hade redan uttryckt den uppfattningen i sitt yttrande 4/2024 och yttrande 1/2025.

betonades särskilt i yttrandet att det går att utöka Olafs mandat till fler områden. Det skulle då återspegla att Olafs specialiserade sakkunskaper erkänns allt mer och att Olaf har ett mervärde när det gäller att hantera sofistikerade ärenden som omfattar flera olika jurisdiktioner. För att ge utrymme för detta noterade kommittén att man skulle kunna överväga att återinföra i förordningen ett strukturerat prioriteringssystem för Olafs utredningar. Kommittén framhöll även vikten av att bevara Olafs operativa oberoende, särskilt när det gäller ett tydligt definierat delegationsförfarande för Olafs generaldirektörs befogenheter. Kommittén underströk vidare att det är viktigt att begrepp som ”skälig misstanke” definieras tydligt i förordningen och att man inför en definition av ”utredningens omfattning” i artikel 5 i den ändrade Olaf-förordningen (”Inledande av utredningar”).

30. Angående den mångfasetterade frågan om **utförandet av Olafs utredningar** hade kommittén flera olika kommentarer. Bland annat föreslog kommittén att Olaf-förordningen uttryckligen ska nämna att utredningar bör slutföras ”inom rimlig tid” och att det vid ärenden längre än 24 månader bör tas ett formellt beslut av Olafs generaldirektör om hur man ska gå vidare. Kommittén föreslog även att man ska ompröva bestämmelsen att granskningsgruppens yttrande om avslutning av utredningen ”ska bifogas den slutliga utredningsrapporten” för att säkerställa att det fortsätter att vara en intern handling vars slutsatser endast när så är lämpligt förmedlas till externa mottagare. Angående samarbetet mellan Olaf och Eppo ansåg kommittén att mer vägledning om begreppet ”uppenbart ogrundade påståenden” i artikel 12c.3 skulle ge mer klarhet och då gynna ett mer konsekvent samarbete mellan de båda organen. Beträffande rättssäkerhetsgarantier lade kommittén fram förslag i syfte att få bort onödiga skillnader i behandling mellan de berörda personerna i interna och externa utredningar, och säkerställa att de rättssäkerhetsgarantier som redan finns med i Olaf-förordningen har ändamålsenlig verkan.

31. Kommittén tog också upp den viktiga och länge omdiskuterade frågan om **värdet av och uppföljningen av Olafs rekommendationer**. Här konstaterade kommittén att det skulle medföra komplicerade reflektioner om man ändrar det allmänna rättsliga värdet av Olafs resultat, men att man kan tänka sig att göra Olaf mer inblandat i att återkräva medel, särskilt med ekonomiska rekommendationer i åtanke. Kommittén föreslog också en förstärkning av de mekanismer som för närvarande fastställs i artikel 11 i Olaf-förordningen för att anpassa den rättsliga grunden till befintlig övervaknings- och rapporteringspraxis. I syfte att ytterligare förbättra uppföljningsgraden föreslog kommittén vidare att ge sambandscentralerna för bedrägeribekämpning den utökade uppgiften att även följa upp Olafs rekommendationer.

32. Slutligen innehöll yttrandet några förslag om **övervakningskommitténs eget funktionssätt**. På den punkten föreslog kommittén vissa förtydliganden i artikel 15 i Olaf-förordningen, för att skydda sitt oberoende och opartiska funktionssätt genom att föreslå att förordningen i sig ska föreskriva direkt elektronisk åtkomst till de relevanta delarna av Olafs ärendehanteringssystem. Kommittén föreslog även mindre lagändringar för att säkerställa att den tillsynsansvarige för rättssäkerhetsgarantier och övervakningskommittén kompletterar varandra vid bedömningen av hur väl Olaf efterlever rättssäkerhetsgarantierna.

2.4 *Övervakning av Olafs skyldighet att rapportera brottsliga handlingar till Eppo*

33. Enligt den nuvarande rättsliga ramen kompletterar Olaf och Eppo varandra i sina uppgifter med att skydda EU:s ekonomiska intressen. I synnerhet föreskrivs i den ändrade Olaf-förordningen att både Eppo och Olaf bör upprätta och upprätthålla ett nära samarbete i syfte att säkerställa att deras respektive mandat kompletterar varandra och att deras åtgärder i relevanta fall samordnas. Enligt den ändrade Olaf-förordningen bör ”förbindelsen mellan Olaf och myndigheten [...] bidra till att säkerställa att alla medel används för att skydda unionens finansiella intressen” ([22]).

34. Kommittén har hela tiden uttryckt ett starkt intresse för att förstå hur den nya rättsliga ram som införts genom Eppo-förordningen och den ändrade Olaf-förordningen har påverkat Olafs utredningsverksamhet, och mer allmänt hur Olafs samarbete med Eppo har åstadkommits i praktiken. Kommittén anser att ett korrekt genomförande av samarbetsmekanismerna mellan de två organen är en viktig del av Olafs operativa oberoende och goda funktionssätt. I det sammanhanget ser kommittén övervakningen av deras samarbete som en väsentlig del av sitt eget mandat och arbetsprogram.

([22]) Skäl 4 till förordning 2020/2223.

35. Den prioriteringen märkes på att kommittén i februari 2024 utfärdade sitt första särskilda yttrande om kompletterande utredningar som utförs av Olaf ([23]). I sina slutsatser berömde kommittén både Eppo och Olaf för deras konstruktiva engagemang i att få denna mekanism att fungera. Eftersom det sker en ständig utveckling när det gäller kompletterande utredningar fortsatte kommittén att övervaka de kompletterande utredningar som Olaf utfört under 2024 samt hur deras rekommendationer hade genomförts ([24]).

36. Under 2025 fokuserade kommittén på en annan mycket viktig aspekt av samarbetsramen, nämligen Olafs skyldighet att rapportera misstänkta brottsliga handlingar till Eppo. Den skyldigheten, liksom Olafs plikt att avbryta eller komplettera utredningar i ärenden under Eppos behörighet, har en direkt inverkan på Olafs utredningsfunktioner. Genom att övervaka genomförandet av denna rapporteringsskyldighet tänker kommittén stärka Olafs oberoende vid utredningar. Analysen har handlat om att verifiera i) Olafs sätt att inhämta, hantera och analysera all relevant information innan man beslutar om ett ärende ska rapporteras till Eppo, ii) att ingen extern inblandning påverkar utförandet av Olafs utredningsarbete, iii) att Olafs beslut fattas opartiskt och utan onödigt dröjsmål, och iv) att Olafs åtgärder är helt i linje med den tillämpliga rättsliga ramen.

37. I detta sammanhang och i linje med artikel 15.1 sista strecksatsen i Olaf-förordningen, och artiklarna 12 och 13 i de praktiska överenskommelserna mellan Olaf och övervakningskommittén ([25]), hade kommittén tillgång till de relevanta ärendehandlingarna för i) ett urval på 25 ärenden som avskrivits p.g.a. Eppos behörighet, ii) 9 avslutade ärenden som först hänskjutits till Eppo men som Eppo inte tog över, och iii) 14 ärenden som avbrutits p.g.a. Eppos behörighet. Kommittén valde även ut och analyserade iv) ett urval av 20 avslutade utredningar som inte rapporterats till Eppo utifrån följande kriterier, nämligen a) ärenden där Eppo begärde information om ärendet efter att Olaf avslutat sin utredning, b) ärenden som gällde frågor kopplade till faciliteten för återhämtning och resiliens, samt c) ärenden där det säkerställdes att samtliga utredningsenheter var tillräckligt representerade, så att minst två ärenden för var och en av Olafs utredningsenheter kom att ingå i bedömningen.

38. Kommittén arbetar fortfarande med sin analys. Resultatet av det arbetet, tillsammans med eventuella följande rekommendationer, kommer att läggas fram i ett särskilt yttrande, som kommittén avser att anta första halvåret 2026.

2.5 *Övervakning av längden på Olafs utredningar*

39. Med artikel 7.8 och artikel 15.1 i Olaf-förordningen som rättslig grund ska kommittén göra en analys av utredningar som pågår längre än tolv månader, för att säkerställa att Olafs utredningar genomförs kontinuerligt och under en tidsperiod som står i proportion till utredningarnas omständigheter och komplexitet.

40. Genom att regelbundet övervaka längden på Olafs utredningar och skälen till eventuella onödiga dröjsmål försöker kommittén kontrollera att det inte har skett någon extern eller intern inblandning i det opartiska genomförandet av en utredning. En utredning som tar lång tid utan att det är motiverat kan få allvarliga konsekvenser för i) de berörda personernas processuella rättigheter, och/eller ii) uppföljningen av utredningen. Genom att övervaka längden på utredningarna kontrollerar kommittén även att de personalresurser och ekonomiska resurser som har anslagits till Olaf används på ett effektivt sätt.

([23]) Yttrande 1/2024, *Complementary Investigations of OLAF and the EPPO* (inte översatt till svenska).
([24]) Se övervakningskommitténs årliga verksamhetsrapport 2024, avsnitt 2.1.
([25]) I enlighet med de praktiska överenskommelserna mellan Olaf och övervakningskommittén, undertecknade den 21 oktober 2021, ger Olaf kommittén rätt till direkt tillgång till delar av dess ärendehanteringssystem så att kommittén kan utföra sin övervakning i enlighet med förordning 883/2013. I artikel 12 och 13 i de praktiska överenskommelserna fastställs principerna för den tillgången.

41. Kommittén anser att utredningarnas längd är ett viktigt mått på hur effektiv Olafs verksamhet är och har under årens lopp ägnat särskild uppmärksamhet åt detta ämne. I sitt förra yttrande ([26]) konstaterade kommittén vissa brister som föranledde ett antal rekommendationer till Olafs generaldirektör.

42. I sitt yttrande 3/2024 om utkastet till nya riktlinjer för utredningsförfaranden ([27]) välkomnade kommittén de framsteg Olaf gjort med att hantera utredningarnas längd. Kommittén betonade också vikten av att det tydligt anges i riktlinjerna för utredningsförfaranden att utredarna bör undvika omotiverade perioder av inaktivitet under utredningsprocessen och lösa problemet med oproportionerligt långvariga utredningar. Kommittén observerar att Olaf noterade sådana anmärkningar och delvis genomförde kommitténs rekommendationer i den slutliga versionen av riktlinjerna för utredningsförfaranden, som trädde i kraft den 1 januari 2026 ([28]).

43. Många av kommitténs rekommendationer har blivit genomförda antingen helt eller i möjligaste mån i riktlinjerna för utredningsförfaranden. Det gäller särskilt rekommendationerna om längden på Olafs utredningar ([29]), beslutsprocessen vid utredningar ([30]), definitionen och förändringarna av utredningarnas omfattning ([31]), urvalsfasen ([32]), de berörda personernas rättigheter ([33]), terminologin angående inspelning av telefonsamtal ([34]), klassificeringen av utredningar ([35]), samt de interna rådgivnings- och kontrollförfarandena ([36]). Kommittén välkomnar även riktlinjernas nya bestämmelse om arbetsplaner, som måste göras upp i början av en utredning och uppdateras närhelst det behövs, och som innehåller hänvisningar till lösningar och åtgärder för att åtgärda problem ([37]).

44. Under rapporteringsperioden, liksom varje år, fick kommittén information från Olaf om utredningar som hade pågått i mer än tolv månader. För att bättre förstå hur Olaf hanterade längden på sina utredningar och hur byrån följde den allmänna proportionalitetsprincipen, även mot bakgrund av tidigare framförda rekommendationer, gjorde kommittén en bedömning med fokus på utredningar som hade pågått längre än 36 månader (se avsnitt 2.5.2).

2.5.1 *Rapporter om utredningar som pågått i mer än tolv månader som kommittén mottog 2025*

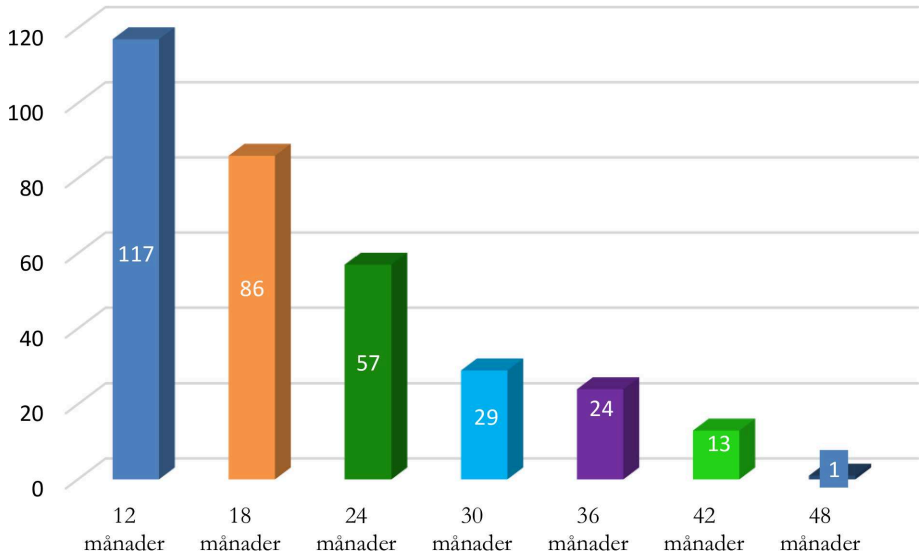
45. Om en utredning inte kan avslutas inom tolv månader efter att den har inletts ska Olafs generaldirektör enligt artikel 7.8 i Olaf-förordningen ([38]) formellt rapportera till kommittén tolv månader efter utredningens inledning och därefter var sjätte månad. I dessa rapporter anger Olafs generaldirektör skälen till att utredningen inte slutförts och, när så är lämpligt ([39]), vilka åtgärder som ska vidtas för att skynda på utredningen samt även den förväntade tidsramen för slutförandet.

([26]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, *Analysis of OLAF's investigations lasting more than 36 months in 2019*.
([27]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, *OLAF's Guidelines on investigation procedures* (inte översatt till svenska).
([28]) Fler detaljer finns nedan i avsnitt 2.6 ”Övervakning av Olafs genomförande av övervakningskommitténs rekommendationer”.
([29]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.1 vii och viii.
([30]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.2 i, ii, iii, vii och viii.
([31]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.3 i och iv.
([32]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.4 i och vi.
([33]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.5 iii och iv.
([34]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendation I.6.
([35]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.7 i och ii.
([36]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.8 i och ii.
([37]) Övervakningskommitténs yttrande 3/2024, rekommendationerna I.1 vi och I.9.
([38]) I artikel 7.8 i förordning 883/2013 anges följande: ”Om en utredning inte kan avslutas inom tolv månader från det att den inleddes ska generaldirektören vid utgången av den tolvmånadersperioden och därefter var sjätte månad rapportera till övervakningskommittén, och ange skälen till det och de åtgärder som planeras för att skynda på utredningen.”
([39]) Ordalydelsen ”när det är lämpligt” lades till i texten till artikel 7.8 i Olaf-förordningen genom förordning 2020/2223.

46. Under 2025 mottog kommittén 484 rapporter från Olaf om 327 pågående enskilda utredningar som pågått i mer än tolv månader. Av dessa hade 49 % pågått i mer än 24 månader och 16 % i mer än 36 månader (figur 1).

Figur 1

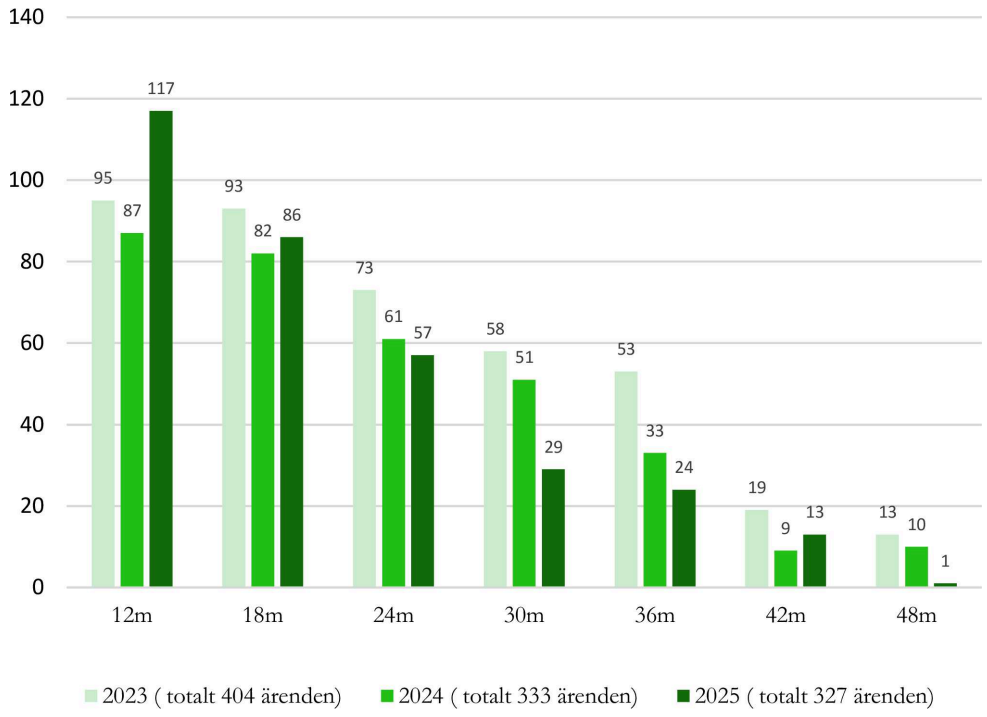
De 327 långvariga enskilda ärenden som rapporterades 2025

47. För att sätta dessa siffror i ett sammanhang ger figur 2 en jämförande översikt av antalet enskilda utredningar som pågått i mer än tolv månader under de senaste tre åren. Den visar att de långvariga ärenden som Olafs generaldirektör rapporterat har minskat gradvis i antal: från 404 ärenden år 2023 till 333 år 2024 och 327 år 2025. Den trenden visar att den genomsnittliga längden på långvariga utredningar minskar, och det tyder på att Olaf blivit bättre på att behandla dessa ärenden i god tid. Detta framgår till exempel av siffrorna för utredningar som varar längre än 48 månader. År 2023 var det 13 sådana utredningar och 2024 var det 10. Under sitt övervakningsarbete 2025 konstaterade kommittén bara ett sådant ärende.

Figur 2

Utvecklingen av långvariga enskilda ärenden som rapporterades mellan 2023 och 2025

2.5.2 *Olaf-utredningar som pågick i mer än 36 månader under 2025*

48. Under 2025 övervakade kommittén regelbundet längden på Olafs utredningar, med särskild inriktning på de utredningar som pågick i mer än 36 månader. Övervakningen ägde rum i tre faser under året. Först analyserade kommittén ärenden vars längd hade överskridit 36 månader mellan den 1 januari och den 30 juni 2025 (19 ärenden). Därefter granskade kommittén nya ärenden, vars längd överskridit 36 månader mellan den 1 juli och den 30 september 2025 (7 nya ärenden). Slutligen gick kommittén mellan den 1 oktober 2025 och den 31 december 2025 igenom den slutliga omgången ärenden som översteg 36 månader (7 nya ärenden). I denna sista fas undersökte kommittén även framstegen med samtliga 33 ärenden, inklusive uppdateringarna av de 26 ärenden som analyserats under den första och andra fasen tidigare samma år. I samtliga tre faser analyserade kommittén endast de rapporterade ärenden som fortfarande var pågående ([40]).

49. I enlighet med artikel 10 i de praktiska överenskommelserna mellan Olaf och kommittén hade kommittén tillgång till ärendehandlingarna för de ovan nämnda 33 utredningarna. I slutet av december 2025 hade Olaf avslutat 22 av dessa ärenden ([41]), medan 11 fortfarande pågick ([42]).

50. Kommittén skickade också begäranden om information för att få en omfattande översikt av varje ärende som analyserades. Kommittén tog vederbörlig hänsyn till de kommentarer Olaf lämnade när den drog sina slutsatser.

51. Kommitténs granskning gällde de indikatorer som anges nedan.

Utredningsverksamhetens kontinuitet. Utredningsverksamhetens kontinuitet granskades noggrant under hela den tid som vart och ett av ärendena pågick. Kommittén kontrollerade de skäl som Olaf anförde i sina tolvmånadersrapporter mot ärendehandlingarna och analyserade verksamhetens kontinuitet mellan rapporteringsperioderna. Enligt etablerad praxis uppmärksammade kommittén också särskilt avbrott i utredningsverksamheten. Man såg då över tre månader långa avbrott som ”varningsflaggor”, medan de som överskred sex månader sågs som tecken på allvarliga hinder som handläggargruppen stött på som har, eller skulle kunna ha, betydande inverkan på en utrednings längd överlag. Motiveringar söktes i ärendehandlingarna (antingen uttryckliga motiveringar eller sådana som kunde härledas ur materialet på annat sätt) ([43]). Kommittén fokuserade också på Olafs granskningsgrupps bedömning av utredningarnas kontinuitet ([44]).

Planering av utredningar och operativ prioritering. Kommittén granskade Olafs interna praxis för hantering av utredningarnas längd, med särskild tonvikt på planering och operativ prioritering. Kommittén bedömde huruvida en konsekvent och enhetlig strategi användes för samtliga Olaf-enheter ([45]). Kommittén undersökte också huruvida Olafs ledning gav utredningar som pågått i mer än 36 månader operativ prioritet, för att påskynda slutförandet av dem ([46]).

Proportionalitet och ändamålsenlighet. Kommittén gjorde också en preliminär bedömning av hur proportionerlig längden på varje utredning var och huruvida den var motiverad med tanke på omständigheterna i det aktuella ärendet. Utöver detta bedömde kommittén huruvida de föreslagna korrigerande åtgärderna var meningsfulla och lämpliga för att avhjälpa orsakerna till att utredningarna inte slutförts.

52. Kommitténs analys från 2025 sammanfattas nedan.

([40]) De utredningar som rapporterades pågå längre än 36 månader uppgick till totalt 38 ärenden. Ärenden som rapporterades till kommittén men avslutades innan analysen ägde rum togs inte i beaktande och uppgick till 5.
([41]) [Konfidentiellt].
([42]) [Konfidentiellt].
([43]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 1b.
([44]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 2. Under hela den tid en Olaf-utredning pågår finns en intern rådgivnings- och kontrollmekanism, som föreskrivs i artikel 17.7 i den ändrade Olaf-förordningen, och som säkerställer i) att den verksamhet som Olaf bedriver under sin utredning efterlever principerna om lagenlighet, nödvändighet och proportionalitet, ii) att rättssäkerhetsgarantier och grundläggande rättigheter respekteras, och iii) att EU-rätten och nationell rätt tillämpas korrekt. Denna oberoende interna lagenlighets- och kontrollmekanism är för närvarande tilldelad en grupp av juridiska experter inom Olaf (granskningsgruppen).
([45]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 3.
([46]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 4c.

Rapportering

53. Kommittén noterade att ”ärendets komplexitet” var det skäl som Olaf oftast åberopade för att motivera en utrednings längd (i 70 % av fallen). De omständigheter under vilka en utredning kan anses vara komplex kan variera från fall till fall, beroende på ämnet och de specifika omständigheterna. Typiskt sett nämner Olaf komplexitet i fall där dokumenten är många och svåra att undersöka p.g.a. format, omfattning och språk. Komplexitet nämns också när det uppstår svårigheter till följd av att flera jurisdiktioner berörs eller nya rättsliga problem, när ärendet involverar, eller kan komma att involvera, ett stort antal personer ([47]) och/eller länder, när utredningen är omfattande eller när transaktionerna är svåra att analysera.

54. Andra orsaker som Olaf rapporterat för att motivera utredningarnas längd är interna orsaker (t.ex. personalskäl såsom att en ansvarig utredare varit frånvarande en längre tid eller att en utredningsgrupp har omorganiserats) eller yttre omständigheter som ligger utanför Olafs kontroll (t.ex. svårigheter att samarbeta med berörda parter, väntan på information från EU-institutioner, nationella myndigheter eller andra intressenter eller effekterna av covid-19-pandemin ([48])).

55. En annan anledning till utredningarnas längd var att det ökande antalet kompletterande utredningar mellan Olaf och Eppo. En tredjedel av de observerade ärendena ([49]) var antingen kompletterande utredningar eller ärenden där det upptäcktes att Eppo var potentiellt behörigt. Alla dessa sköts upp i avvaktan på svar från Eppo. Utredningsverksamheterna sköts främst upp p.g.a. antingen i) att man behövde invänta Eppos beslut om att inleda en egen brottsutredning på grundval av den Eppo-brottsrapport som Olaf gjort utkast till, eller ii) att man, i de ärenden där Eppo inledde en utredning och Olaf bedömde det som lämpligt, behövde invänta Eppos godkännande av att Olaf utförde en kompletterande utredning.

56. Kommittén bedömde innehållet i Olafs tolvmånadersrapporter mot all tillgänglig information i ärendehandlingarna utan att finna några avvikelser. Allmänt anser kommittén att den mall som används för att rapportera till kommittén, om den fylls i korrekt, ger en tillförlitlig översikt över det aktuella ärendet. Det är viktigt att informationen i mallen uppdateras var sjätte månad, med särskild uppmärksamhet på de korrigerande åtgärder som vidtagits under rapporteringsperioden och deras ändamålsenlighet. Kommittén har redan påpekat ([50]) att en utredning som håller på att slutföras när tolvmånadersrapporten utarbetas inte befriar Olaf från dess skyldighet att informera kommittén om de korrigerande åtgärder som vidtagits under den utredningen.

Utredningarnas kontinuitet

a. *Avbrott i utredningsverksamheten*

57. Kommittén undersökte noggrant utredningsverksamhetens intensitet under hela den tid som vart och ett av ärendena pågick, och konstaterade att det fanns perioder av inaktivitet i merparten av de ärenden som analyserades (27 ärenden) ([51]). I de flesta fall fanns det mer än en period av inaktivitet under den tid som ärendet pågick. I 27 fall fann kommittén avbrott på 3–8 månader ([52]). I 6 fall varade avbrotten 9–15 månader ([53]). Jämfört med 2024 års arbete konstaterade kommittén inga längre perioder av inaktivitet (4 ärenden under 2024 års arbete hade avbrott på över 16 månader).

58. Kommittén erkänner, som man konsekvent framhållit, att analysen av utredningarnas längd inte kan baseras enbart på hur många och hur långa avbrotten i en utredning är, samt att alla analyser måste ta hänsyn till samtliga ärendehandlingar i deras helhet och, i enlighet med artikel 7.5 i Olaf-förordningen, varje ärendes särskilda omständigheter och komplexitet.

([47]) I de analyserade ärendena var en rad olika fysiska/juridiska personer involverade. Antalet varierade mellan 1 och 29 per ärende.
([48]) Denna motivering gäller för ärenden som inleddes under 2021 eller det första kvartalet 2022.
([49]) [Konfidentiellt].
([50]) Se övervakningskommitténs yttrande 5/2021, punkterna 38 och 39.
([51]) Kortfattat uttryckt fanns det fem ärenden där inga perioder av inaktivitet hittades [konfidentiellt].
([52]) [Konfidentiellt].
([53]) [Konfidentiellt].

59. Kommittén upprepar ([54]) att perioder av inaktivitet måste registreras och motiveras korrekt i ärendehandlingarna och att hinder eller förseningar som handläggargruppen stöter på under en utrednings gång alltid bör registreras och kunna spåras i ärendehanteringssystemet, t.ex. i form av en notering i ärendehandlingarna. Detta skulle göra det möjligt för Olafs ledning att effektivt övervaka framstegen i en utredning och säkerställa den grad av öppenhet och ansvarsskyldighet som krävs.

60. I sin senaste analys av utredningarnas längd noterade kommittén att Olaf i vissa fall inte hade registrerat omständigheterna bakom perioder av inaktivitet i sitt ärendehanteringssystem ([55]). Den analys som utfördes 2024 ([56]) hade redan visat en viss förbättring på detta område jämfört med tidigare. Under 2025 observerade kommittén en liknande trend. Olaf dokumenterade ibland avbrott på över tre månader och kommittén kunde då analysera skälen bakom sådana inaktiva perioder. Det var bara i två fall som kommittén upptäckte odokumenterade avbrott där Olaf inte kunde lämna tillräckliga förklaringar ([57]).

61. I detta avseende lovordar kommittén det tillvägagångssätt där de gradvisa framstegen inom Olafs dataanalys dokumenteras genom noteringar i ärendehandlingarna och där alla eventuella förfarandemässiga hinder som utredningsgruppen stöter på registreras. Jämfört med 2024 års arbete observerar kommittén en tendens till förbättring, även om metoderna varierar mellan ärendena.

62. Kommittén skulle också vilja uppmuntra utredningsenheterna att lämna en dokumentation i ärendehanteringssystemet av de utredningsverksamheter som sker personligen och/eller muntligt, t.ex. möten, telefonsamtal eller videokonferenser (t.ex. genom en not i ärendehandlingarna). Där kan de redogöra för utredningsverksamhetens syfte och huvudresultat.

63. Dessutom noterade kommittén att även om Olaf i de flesta fall registrerade handlingar i tid, gjordes detta vid ett fåtal tillfällen med viss fördröjning (t.ex. kunde det gå en viss tid innan en e-postkonversation infördes i ärendehanteringssystemet). Ett sådant tillvägagångssätt går emot det behov av klarhet och insyn i ärendehanteringssystemet som i sin tur är avgörande för ett effektivt utförande av utredningar, ledningens övervakning och kommitténs övervakningsarbete. Kommittén betonar därför vikten av att alla relevanta handlingar förs in i ärendehanteringssystemet utan dröjsmål, och att man om detta inte är möjligt lämnar och registrerar en förklaring i ärendehandlingarna (e-postväxling, not till handlingarna osv.).

b. *Granskningsgruppens yttranden*

64. För vart och ett av de 22 avslutade ärendena analyserade kommittén även det yttrande som granskningsgruppen gjort innan ärendet avslutades (yttrande vid avslutande). Kommittén konstaterade en viss brist på enhetlighet i granskningsgruppens analyser av utredningarnas kontinuitet. I vissa ärenden hänvisade granskningsgruppen i sitt yttrande till perioder av inaktivitet eller ärendets komplexitet utan att ge några förklaringar eller ytterligare uppgifter till stöd för sin bedömning, medan man i andra yttranden helt enkelt konstaterade att det inte fanns något som tydde på omotiverade förseningar, trots att ärendehandlingarna kunde tyda på motsatsen.

65. Kommittén upprepar den åsikt man tidigare uttryckt ([58]), nämligen att den bedömning som görs i slutet av utredningen är ytterst relevant för att övervaka effektiviteten hos Olafs verksamhet. För att yttrandena om avslutande av ärenden ska fortsätta vara meningsfulla och fylla sitt syfte ([59]), upprepar därför kommittén att de bör innehålla en underbyggd och fullständig bedömning av utredningens kontinuitet, inklusive beaktanden kring längden.

([54]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, punkt 44.
([55]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, punkterna 45 och 46.
([56]) Övervakningskommitténs årsrapport 2024, punkt 90.
([57]) [Konfidentiellt].
([58]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 2, och övervakningskommitténs årsrapport 2024, punkt 94.
([59]) Artikel 17 i Olaf-förordningen.

66. Kommittén uppmanar Olaf att hitta en lämplig balans mellan att slå vakt om konfidentialiteten och säkerställa en ändamålsenlig lagenlighetskontroll. För att hjälpa Olaf att hantera det problemet föreslog nyligen kommittén lagändringar som ska säkerställa att granskningsgruppens yttrande om avslutande behandlas som ett internt dokument, så att det när så är lämpligt bara är slutsatserna i det som förmedlas till externa mottagare ([60]). På så sätt skulle granskningsgruppen bättre kunna sköta sin uppgift som en oberoende skyddsinstans, och ge Olafs generaldirektör en tillförlitlig och meningsfull bedömning av utredningsverksamheternas laglighet, proportionalitet och förfarandemässig integritet. Helt oavsett litar kommittén, i avvaktan på eventuella ändringar av Olaf-förordningen, på att Olaf kommer att följa upp denna fråga och se till att granskningsgruppens arbete fortsätter vara meningsfullt.

Planering av utredningar och prioritering

67. Som föreskrivs genom den senaste ändringen av riktlinjerna för utredningsförfaranden måste utredningsenheterna ”utarbeta en arbetsplan för utredning så snart som möjligt efter att den har inletts” ([61]), och den ”ska uppdateras regelbundet” ([62]). Dessutom krävs det nu uttryckligen i riktlinjerna för utredningsförfaranden att Olafs högste ledare ”övervakar genomförandet av arbetsplaner” ([63]). Kommittén välkomnar denna utveckling och erkänner de ansträngningar som Olafs generaldirektör gjort för att genomföra rekommendation 3 i yttrande 5/2021.

68. Den analys som gjordes visade att det i 30 % av ärendena 2025 inte utarbetades inledande utredningsplaner. Det är en uppåtgående trend, då detta under 2024 års arbete gällde för 60 % av ärendena. I återstående 70 % av ärendena 2025 togs en inledande arbetsplan fram, medan man i 18 % av ärendena totalt sett även uppdaterade den ursprungliga arbetsplanen (mot 5,77 % 2024). Förbättringen hänger ihop med att majoriteten av de analyserade utredningarna (90 % av ärendena) inleddes efter att en ändring av riktlinjerna för utredningsförfaranden ägde rum i oktober 2021 ([64]). Kommittén upprepar sin synpunkt att en konsekvent strategi är gynnsam för Olafs verksamhet ([65]). Arbetsplaner som utarbetas när en utredning inleds och sedan uppdateras vid behov ger Olafs ledning ett konkret verktyg för att övervaka utredningarnas längd och fortskridande och se till att personalresurserna används på bästa möjliga sätt. Kommittén litar på att artikel 33.1 och 33.2 i de nyantagna riktlinjerna för utredningsförfarandena kommer att tillämpas konsekvent i framtiden.

69. I kommitténs analys konstaterades också en viss grad av brist på konsekvens i den operativa prioriteringen av ärenden. Endast 5 utredningar som pågick i mer än 36 månader ([66]) prioriterades uttryckligen. Analysen visade dock också att 22 ärenden avslutades kort efter det att deras längd överskridit 36 månader, trots att de inte uttryckligen gavs operativ prioritet. Kommittén betonar vikten av att registrera beslut att prioritera en utredning i ärendehandlingarna samt att dokumentera eventuella senare ändringar av sådana beslut.

70. Kommitténs analys av ärenden som pågått under 36 månader 2025 belyser ett antal slutsatser. Först och främst gick antalet sådana ärenden ned jämfört med 2024 (33 ärenden av 327 år 2025 (10 %), mot 44 ärenden av 333 år 2024 (13 %)), vilket framgår av figur 2. Det är en positiv utveckling. Vidare visade analysen att de flesta av utredningarna påskyndades när 36 månader hade gått, så att de flesta ärenden avslutades efter mellan 36 och 42 månader.

([60]) Se synpunkter och tillhörande förslag som uttrycks i övervakningskommitténs yttrande 1/2026, avsnitt 3.2.3.
([61]) Artikel 33.1 första strecksatsen i riktlinjerna för utredningsförfaranden.
([62]) Artikel 33.2 i riktlinjerna för utredningsförfaranden.
([63]) Artikel 33.3 i riktlinjerna för utredningsförfaranden.
([64]) Kravet att utarbeta en arbetsplan infördes i de riktlinjer om utredningsförfaranden som godkändes i oktober 2021. I de nyligen godkända riktlinjerna, som trädde i kraft den 1 januari 2026, krävs nu också att arbetsplanerna uppdateras.
([65]) Övervakningskommitténs yttrande 5/2021, rekommendation 3.
([66]) [Konfidentiellt].

71. Kommittén noterade även att av de 22 avslutade ärendena i slutet av december 2025 avslutades 16 med rekommendationer ([67]) (14 ekonomiska rekommendationer, 1 disciplinär rekommendation, 2 rättsliga rekommendationer och 6 administrativa rekommendationer), 5 avslutades utan rekommendationer ([68]) och 1 hade avbrutits p.g.a. att Eppo inlett en utredning om samma omständigheter ([69]).

72. Sammanfattningsvis, när kommittén gick igenom utredningarnas kontinuitet, konstaterade man att längden och de fastställda inaktivitetsperioderna i merparten av fallen faktiskt var motiverade. Enligt kommitténs åsikt är det bara en mycket begränsad mängd analyserade ärenden ([70]) som väcker oro för hur proportionerlig deras längd har varit. Kommitténs uppfattning är att Olafs utredningar i dessa fall inte var kontinuerliga och att avbrotten inte var motiverade. Mot bakgrund av dessa överväganden betonar kommittén vikten av att begränsa avbrotten i utredningarna till ett minimum. Den understryker också behovet av att tydligt motivera sådana perioder av inaktivitet i ärendehandlingarna.

2.6 *Övervakning av Olafs genomförande av övervakningskommitténs rekommendationer*

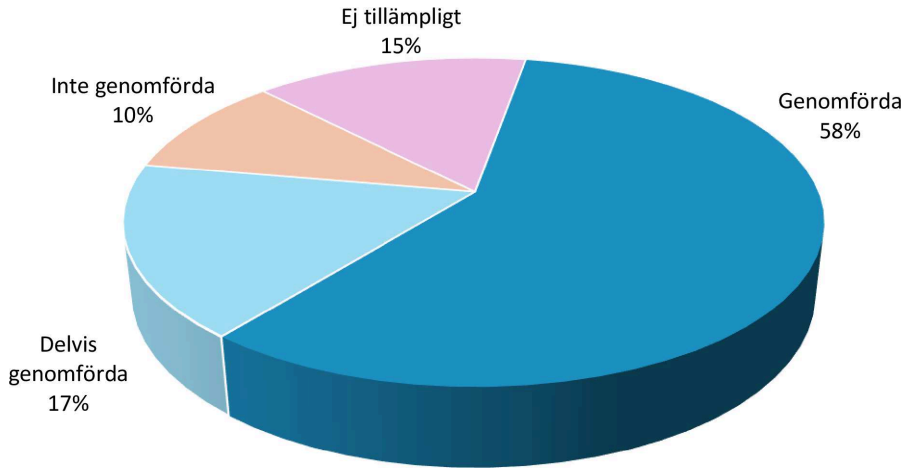
73. Under hela rapporteringsperioden genomförde kommittén en ingående bedömning av hur de rekommendationer genomfördes som man utfärdat till Olaf från 2021 till 2024 genom sina yttranden.

74. Kommittén genomförde sin bedömning med hänsyn till Olafs ståndpunkt så som den lades fram i dess årsrapport om genomförandet av rekommendationer, och undersökte noga vilka konkreta åtgärder som vidtagits för att genomföra rekommendationerna. Kommittén analyserade både innehållet i Olafs åtgärder och de praktiska konsekvenserna av dem, och begärde vid behov ytterligare förtydliganden och kompletterande styrkande handlingar och belägg för att säkerställa att nivån på genomförandet bedömdes fullständigt och objektivt.

75. Kommittén bedömde genomförandenivån för totalt 71 rekommendationer man utfärdat i sina yttranden mellan 2021 och 2024. Den ansåg att 41 hade genomförts, 12 genomförts delvis och 7 inte genomförts, medan 11 inte längre var tillämpliga i det aktuella sammanhanget. Procentsiffrorna visas nedan i figur 3.

Figur 3

Bedömning av Olafs genomförande av övervakningskommitténs rekommendationer

([67]) [Konfidentiellt].
([68]) [Konfidentiellt].
([69]) [Konfidentiellt].
([70]) [Konfidentiellt].

76. Cirka 70 % av de rekommendationer som omfattades av detta övervakningsarbete gällde möjliga ändringar av riktlinjerna för utredningsförfaranden. Sådana rekommendationer formulerades i olika yttranden, främst i övervakningskommitténs yttrande 3/2024, där kommittén lämnade synpunkter på det slutliga utkastet till nya riktlinjer som skulle antas kort därefter.

77. Riktlinjerna för utredningsförfaranden utgör ett viktigt förfarandeinstrument inom Olafs utredningsram. De ger utredarna tydlig, omfattande och operativ vägledning och säkerställer konsekvens, rättssäkerhet och förfarandemässig samstämmighet när utredningarna utförs. Den senaste översynen hade två viktiga mål: i) att uppdatera specifika bestämmelser för att säkerställa full överensstämmelse med den tillämpliga rättsliga ramen och relevant rättspraxis, och ii) att i möjligaste mån konsolidera de olika interna arbetsordningarna till ett enda sammanhängande dokument, och därmed åtgärda den fragmentering som uppstått genom att det funnits många interna instruktioner och riktlinjer samtidigt.

78. Kommittén välkomnade därför antagandet av de reviderade riktlinjerna, trots att de slutfördes med fördröjning jämfört med det första planerade tidsschemat. Den slutliga versionen av de nya riktlinjerna för utredningsförfaranden antogs formellt den 11 november 2025 och trädde i kraft den 1 januari 2026. Det innebar ett viktigt steg mot att göra förfarandena tydligare och stärka den institutionella samstämmigheten.

79. Efter antagandet kunde kommittén bedöma i hur hög grad dess rekommendationer kommit att återspeglas i de nya riktlinjerna. Analysen av den slutliga texten visar att det gjorts betydande framsteg med att följa upp många av kommitténs rekommendationer. Men vissa aspekter var antingen bara delvis genomförda eller inte införlivade på det sätt kommittén rekommenderat. Med anledning av dessa kvarstående problem, och eftersom de är relevanta för att säkerställa fullständig förfarandemässig stabilitet och efterlevnad av den tillämpliga rättsliga ramen, kommer kommittén att fortsätta att i samband med sitt tillsynsmandat noga övervaka huvudpunkterna nedan.

80. **Utredningarnas längd.** På senare år har kommittén utfärdat flera rekommendationer med syftet att Olaf mer ändamålsenligt ska kunna hantera längden på sina utredningar. Som synes ovan anser kommittén, trots de framsteg som gjorts, att det återstår vissa avgörande aspekter för att utredningarna ska framåtskrida utan onödigt dröjsmål. Kommittén upprepar särskilt i) vikten av att förebygga perioder av inaktivitet som är längre än tre månader och att under alla omständigheter se till att sådana perioder vederbörligen registreras och motiveras i ärendehanteringssystemet, ii) betydelsen av säkerställa att granskningsgruppens yttranden som utfärdas innan en Olaf-utredning avslutas innehåller en omfattande och väl underbyggd bedömning av utredningens kontinuitet, inklusive beaktanden kring längden, och iii) möjligheten att inrätta ett särskilt förfarande för att systematiskt granska ärenden som överskrider 24 månader, och då samtidigt tydligt prioritera dem som överstiger 36 månader, som en effektiv mekanism för att förkorta utredningarna överlag.

81. **Ändringar av utredningarnas omfattning.** Kommittén noterar att de nya riktlinjerna för utredningsförfaranden inte tar upp möjligheten att begränsa en utrednings omfattning, p.g.a. brist på kompetens eller av andra skäl. Kommittén är medveten om att fall där en utrednings ursprungliga omfattning minskas eller korrigeras betraktas som undantagsfall, men betonar att sådana fall har inträffat i praktiken. Att det inte finns någon vägledning medför osäkerhet kring hur man hanterar liknande situationer om de inträffar igen. Av den anledningen anser kommittén att sådana scenarier, även om de nu är sällsynta, förtjänar att uttryckligen tas upp – om inte i riktlinjerna för utredningsförfaranden så genom separata instruktioner – så att man säkerställer rätt vägledning för utredarna samt rättssäkerhet och öppenhet.

82. **Ömsesidig rapportering av ärenden mellan Olaf och Eppo**. Kommittén har varit särskilt uppmärksam på samarbetet mellan Olaf och Eppo sedan Eppo inrättades. Detta framgår av kommitténs yttrande 2/2021 om de praktiska överenskommelserna mellan Olaf och Eppo och därpå följande övervakningsarbete ([71]). Det praktiska samspelet och samarbetet mellan de två kontoren är avgörande för ett korrekt genomförande av de ömsesidiga

([71]) Se yttrande 1/2024 om Olafs och Eppos kompletterande utredningar och den årliga uppföljningen, som ingår i övervakningskommitténs årsrapport 2024; se även övervakningskommitténs yttrande om Olafs rapporteringsskyldighet till Eppo, som förväntas offentliggöras under det första halvåret 2026.

rapporteringsskyldigheterna. Därför anser kommittén att det i de praktiska överenskommelserna borde ha funnits mer vägledning om omständigheterna när man överför ärenden och sätten att göra det på. Med detta sagt är kommittén också medveten om den viktiga händelseutveckling som väntas i och med översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen, som kommer att påverka hur de två organen samarbetar. Kommittén kommer att fortsätta övervaka vad som händer på detta område och – inom ramen för sitt mandat – hjälpa till att åstadkomma ett smidigt samarbete.

2.7 *Övervakning av enskilda klagomål som lämnats in till Olaf*

83. Liksom varje år fick kommittén 2025 halvårsrapporter och relevanta dokument om enskilda klagomål som handlagts av Olaf. Generaldirektören informerade kommittén om att Olaf handlagt totalt åtta klagomål. Generaldirektören gav också en översikt över de klagomål som handlagts av Europeiska ombudsmannen. Olaf gav automatisk tillgång till de motsvarande ärendena i ärendehanteringssystemet, som innehåller alla relevanta dokument och uppgifter ([72]).

84. Kommittén fokuserade på de fem klagomål vars handläggning Olaf slutförde 2025 (de övriga tre besvarades av Olaf 2026).

85. Alla analyserade klagomål lämnades in av EU-anställda. Enligt artikel 90a i tjänsteföreskrifterna ([73]) får tjänstemän och övriga anställda inom EU lämna in begäranden till Olafs generaldirektör rörande sina rättigheter och hur de behandlas i samband med utredningar som utförs av Olaf. De kan också inkomma med klagomål mot åtgärder som går emot dem i samband med utredningar som Olaf gör.

86. Kommittén noterar att fyra klagomål lämnats in av uppgiftslämnare som ifrågasatte Olafs beslut att avskriva urvalsärendet och därför inte inleda någon utredning.

87. Ett klagomål rörde en begäran om ersättning för materiell och ideell skada, i enlighet med artikel 90a i tjänsteföreskrifterna, från en berörd person i en avslutad utredning som hävdade att Olafs utredning var olaglig.

88. Kommittén anser att Olaf i ovannämnda klagomål gav alla klagande tillräckliga förklaringar och agerade i enlighet med sin skyldighet enligt artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om att ”förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut”.

3. **Samarbete**

3.1 *Samarbete med Olaf*

89. Under 2025 konsoliderade kommittén sitt givande samarbete med Olaf genom att upprätthålla en öppen och meningsfull dialog med Olafs generaldirektör och hans team och, efter att dennes mandatperiod upphörde, med den tillförordnade generaldirektören och hennes team.

90. Kommittén fortsatte sin praxis att bjuda in Olafs generaldirektör med personal till sina månatliga sammanträden för att diskutera, och underrättas om, frågor som är relevanta för kommittén och Olafs arbete. Kommitténs ledamöter och medlemmarna i sekretariatet höll även formella och informella möten med Olafs ledning och personal som en del av förberedelserna av kommitténs arbete.

([72]) I enlighet med artikel 6.2 i de praktiska överenskommelserna mellan Olaf och övervakningskommittén.

([73]) Förordning nr 31 (EEG), nr 11 (EKSG) om tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, finns på EUR-Lex – 01962R0031-20140501 – SV – EUR-Lex.

91. Kommittén fick följande rapporter från Olaf i enlighet med Olaf-förordningen och fastställda arbetsrutiner: i) rapporter om utredningar som hade pågått i mer än tolv månader, ii) rapporter där rekommendationer som Olaf hade utfärdats sedan den 1 oktober 2013 inte hade följts upp och för vilka Olaf hade fått svar från de berörda myndigheterna under den årliga övervakningen 2024, iii) rapporter om klagomål ingivna till Olaf om rättssäkerhetsgarantier inom pågående Olaf-utredningar, iv) rapporter om ärenden där information hade skickats till nationella rättsliga myndigheter, v) en rapport om senareläggande enligt artikel 4.6 i Olaf-förordningen, vi) en rapport om Olafs genomförande av övervakningskommitténs rekommendationer 2024, och vii) en rapport om fall där ingen undersökning hade inletts och om fall som avskrivits.

3.2 *Förbindelser med intressenter*

92. Kommittén är ansvarig inför de institutioner som utnämner dess ledamöter och den är även en dialogpartner för EU-institutionerna. Kommittén rapporterar till EU-institutionerna om sin verksamhet, den kan utfärda yttranden på deras begäran, den tar fram rapporter om utredningsfrågor och den utbyter åsikter med dem på politisk nivå ([74]).

93. Kommittén anser att det är viktigt att upprätthålla regelbundna kontakter med EU-institutionerna och Olafs partner och berörda parter för att förbättra informationsflödet och få återkoppling om Olafs resultat. Detta var särskilt viktigt under rapporteringsåret, då arbetet pågick med att utvärdera Olaf-förordningen och översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen inleddes.

94. Kommittén och dess sekretariat hade kontakt med i) rådets arbetsgrupp för bedrägeribekämpning (ordföranden presenterade årsrapporten för 2024 den 18 juni 2025), ii) Europaparlamentets budgetkontrollutskott (ordföranden presenterade kommitténs årsrapport för 2024 den 16 oktober 2025), och iii) kommissionären för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning, Piotr Serafin (som deltog i kommitténs plenarsammanträde den 16 september 2025).

95. Kommittén deltog också i det årliga interinstitutionella utbytet av åsikter om Olaf den 3 november 2025, under ledning av det danska rådsordförandeskapet, där fokus låg på översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen. Kommittén bekräftade på nytt sitt orubbliga stöd för Olaf som ett oberoende utredningsorgan med en central ställning inom EU:s bedrägeribekämpningsstruktur. Enligt kommittén bör Olaf få tillgång till vissa centrala underlättande faktorer för att man ska kunna fullgöra sitt uppdrag, på grundval av huvudpelarna kontinuitet, oberoende och upprätthållande av dess operativa mandat.

96. För det första framhöll kommittén att Olaf bör skärpa de interna kontrollerna så att man förkortar utredningarnas längd och ser till att insatserna prioriteras strategiskt. För det andra bör Olaf ha alla de medel som behövs (personal, finansiering, teknik) för att kunna bemöta de allt mer sofistikerade och snabbt utvecklade sätten att begå bedrägerier. För det tredje fastställde kommittén i ett längre perspektiv ett flertal områden som är värda att uppmärksamma noga som underlag till den kommande översynen av Olaf-förordningen ([75]). Vissa riktade ändringar av Olaf-förordningen kommer garanterat att förbättra tydligheten och den inre samstämmigheten och i slutändan bli till nytta för förordningens tillämpning och följder. Slutligen bör man även ta ordentlig hänsyn till de problem som går utöver Olaf-förordningen i sig och gäller bedrägeribekämpningsstrukturen i stort. Hur Olafs konstateranden ska kunna efterlevas i praktiken är upp till andra organ och behöriga myndigheter, och det medför ofta långdragna och osäkra förfaranden. På den punkten skulle man kunna överväga att åter se över vad Olafs rekommendationer kan ha för rättslig status, eller att ge de behöriga myndigheterna mer ansvarsskyldighet när det gäller att följa upp dem.

([74]) Artikel 15.1 i förordning (EU) nr 883/2013: ”Övervakningskommittén ska rikta yttranden till generaldirektören, i förekommande fall med rekommendationer, om bl.a. de resurser som behövs för att fullgöra Olafs utredningsuppgifter, Olafs utredningsprioriteringar och utredningarnas längd. Dessa yttranden kan avges på kommitténs eget initiativ, på generaldirektörens begäran eller på **begäran av en institution, ett organ eller en byrå**, dock utan att hindra genomförandet av pågående utredningar. Institutionerna, organen eller byråerna ska få ett exemplar av yttranden som avgivits i enlighet med tredje stycket.”

([75]) Dessa presenteras mer omfattande i övervakningskommitténs yttrande 1/2026 *accompanying the Commission evaluation report on the application and impact of the OLAF Regulation* och sammanfattas ovan under avsnitt 2.3 ”Utkast till yttrande som åtföljer kommissionens utvärderingsrapport om Olaf-förordningen”.

97. Kommittén deltog vidare i genomförandedialogen med kommissionär Piotr Serafin om översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen, den 10 november 2025.

4. **Förvaltning och resurser**

4.1 ***Övervakningskommitténs arbetsmetoder***

98. Mellan januari och december 2025 höll kommittén elva plenarsammanträden, antingen i hybridformat eller på plats. Kommittén utsåg en föredragande för varje större fråga som behandlades. I samarbete med sekretariatet utarbetade föredragandena utkast till rapporter som skulle behandlas vid plenarsammanträdena. De höll även informella och formella möten med relevant Olaf-personal och sekretariat om utarbetandet av yttranden. Ordföranden, föredragandena och sekretariatets medlemmar sammanträdde också regelbundet för att behandla särskilda frågor.

99. Under 2025 återställdes kommitténs fullständiga sammansättning med fem ledamöter.

100. Efter att Thierry Cretin avgått från tjänsten i juli 2024 utsågs en annan ledamot från den reservlista som ingick i beslutet om utnämning av ledamöter i övervakningskommittén för Olaf ([76]). Denna ledamot avgick i sin tur kort därefter, med följden att Andrei-Atila-Luca Chendi utnämndes den 1 oktober 2025.

101. Efter Teresa Anjinho avgick i februari 2025 utnämndes Maria Stylianidi den 6 maj 2025.

4.2 ***Sekretariatet***

102. Under 2025 fortsatte sekretariatet att hjälpa kommitténs ledamöter att utföra sina uppgifter, för att öka Olafs oberoende. Kommittén erinrar, liksom i sin föregående rapport ([77]), om vikten av att sekretariatet har tillräckliga resurser för att stödja både övervakningskommittén och den tillsynsansvarige för rättssäkerhetsgarantier samt för att bevara den nödvändiga uppdelningen av arbetsuppgifter mellan de båda organen.

103. På den punkten mottog kommittén tacksamt att ytterligare två juridiska handläggare tog plats i sekretariatet 2025.

104. Samtidigt slutade sekretariatschefen i februari 2025, med följden att den högst uppsatta kvarvarande ledamoten i sekretariatet tog på sig uppdraget som sekretariatschef från och med mars 2025. Processen med att rekrytera en ny sekretariatschef slutfördes i början av 2026, då utnämningen av den nya sekretariatschefen planerades in till den 1 april 2026.

105. Efter att en administrativ assistent slutat inleddes även ett förfarande för att rekrytera en sådan assistent.

106. Kommittén deltog i samtliga rekryteringsarbeten enligt gällande regler. Tjänstemän som förordnas till sekretariatet får aldrig begära eller ta emot instruktioner rörande utövandet av kommitténs övervakningsfunktion från någon regering, någon institution, något organ eller någon byrå. Genom kommitténs deltagande i rekryteringsförfarandena säkerställs oberoende i uttagningsförfarandet.

107. Under hela året fortsatte sekretariatet, liksom resten av kommissionen, att arbeta i hybridform, genom en kombination av arbete på plats och på distans, och genomförde arbetsprogrammet enligt överenskommelse med kommittén.

([76]) Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2022/521 av den 28 mars 2022 om utnämning av ledamöter i övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

([77]) Övervakningskommitténs årsrapport 2024, punkt 114.

108. Sekretariatet fortsätter att vara administrativt knutet (sedan mars 2017) till Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) vid kommissionen, men är placerat i en separat säkerhetszon i Olafs lokaler. Kommittén har vid många tillfällen – senast i sitt yttrande 1/2026 – uttryckt tvivel kring att dess sekretariat ”hybridanslutits” till Byrån för löneadministration och individuella ersättningar och huruvida det är den organisatoriskt mest lämpliga platsen.

4.3 *Budgetfrågor*

109. Kommitténs budget för 2025 uppgick till 200 000 euro. Eftersom kommittén arbetade med minskad sammansättning under en del av året, uppgick det faktiska belopp som hade betalats ut vid utgången av 2025 till 139 982,39 euro, vilket är ungefär 70 % av det totala beloppet.

110. Direktören för löneadministration och individuella ersättningar är den utanordnare som genom vidaredelegering ansvarar för utgifterna.